

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Didaci Covarrvvas A Leyva Toletani Episcopi Segobiensis
... Opera Omnia**

Covarrubias y Leyva, Diego de

Antverpiae, 1610

Cap. VI. Vbi De Pavpertate Avt Divitiis Tractatvr, Cvi Incvmbat Qvalitatis
Hvis Probatio.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96570](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96570)

Num. 2.

Etiā ubi ultra dimidium læsus sciverit tempore contractus verum rei valorem.

Accedit Molina tom. 2. disput. 349. versic. conveniunt doctores. Et Fachinaus *Controu. iur. lib. 2. cap. 20. versic. sed contrarium docuit ibi Albericus &c. & seqq.* qui hoc respectu venditoris, hac ratione decidit, quod distinctio ignorantis & scientis venditoris lege non probetur, quæ si adhibenda foret, non ita generaliter sed moderatione aliqua adiecta constitutum fuisset, ut hoc casu venditori actio non competere; præterquam quod eadem æquitatis regula utrimque vigeat: ceterum enim venditor iustam estimationem rei suæ non ignoraverit, humanum tamen est ut ei succurratur qui forte necessitate adactus vendidit, aut astutia emptoris deceptus fuit.

Num. 4.

Versic. QUINTO CALCANEI.

Potius ex stylo Tabellionum.

De varijs instrumentorum clausulis, an rogatione partium, vel ex stylo notariorū adiectæ sint, aut adijci queant, plenè Menoch. *Consil. 37. vid. & Caroc. decis. 22. Euerhard. Consil. 26.*

Num. 5.

Ubi læsio non tantum contigerit ultra iusti prætij dimidiam, sed præterea grauissima &c. *Junct. verb.* Eamque renunciationem Iuramento præstito stabilierit.

Non probat hanc distinctionem læsionis enormis & enormissimæ Arius Pinell. in *comment. ad d. l. 2. part. 3. cap. 1. nu. 7. & 8.* quod talis distinctio nullibi iure scripto tradatur: unde ad impetrandam relaxationem à iuramento, satis iusta causa ipsi videtur cum læsio est supra dimidiam.

Num. 12.

Versic. QVOTIES.

Questionem hanc explicatius tradit Arius Pinell. *ad d. l. 2. part. 2. cap. 2. num. 11. 12. 13. & 14.*

Versic. SEXTO IN TYTELAM.

Nec in sinuationem exigit.

Hodie de consuetudine donationum in sinuationes in usu esse desierunt. Euerhard. *Consil. 231. num. 24. in fin.* & ita iudicatum fuisse à Magno Consilio Mechliniæ, anno 1564. 2. Septembris attestatur Choppin. in *tract. de commun. Gall. consuet. cap. 5. num. 7.* dum confirmat sententiã à Senatu Atrebat. latam.

Num. 14.

Contrarium expressim probat gloss. &c.

Et id sequuntur Arius Pinell. in *Commentar. ad d. l. 2. part. 2. cap. 1. num. 36.* Gomez. *variar. resolut. tom. 2. cap. 2. num. 22. versic. ita adde quod si prædicta res empta.* Berber. in *viator. iur. part. 2. Rub. 7. Nu. 53.* Fachin. *lib. 2. Controu. iur. cap. 18. versic. est & alia.* Sichard. in *l. 2. de rescind. vendit. num. 16. in med.* Contrariam tamen sententiam cum Parnormit. inter Neotericos amplexi sunt ultra DD. ab Auctore relatos, Valq. in *controu. usu freq. lib. 3. cap. 61. nu. 13.* Rebuff. *ad Consil. Reg. tom. 2. tract. de resciss. Contrait. art. 3. nic. gloss. 15. num. 24.*

Et iustum pretium primo emptori dederit.

Ita quoque tenent Pinell. *d. part. 2. d. cap. 1. num. 38.* Fachin. *d. cap. 18. versic. Illud monendum esse iudico.*

Etiā re peremptã absque culpã tamen emptoris, etiā penes ipsum, venditor tenetur quod pluris iusto pretio accepit.

Sequitur Pinell. *d. loc. num. 39.* reprobata ibidem contra Antonij Gomez. opinionem.

Qualiter autem in hac materia legis 2. libellus concipi debeat, an ad rescissionem contractus, supplementum pretij, vel alternatiuè ad utrumque, tractat Garz. *de expens. & honorat. cap. 18. n. 26. & aliorum seqq.* in quo communi usu & præi Curie Brabantie ad rescissionem contractus contentum solet.

CAP. VI.

VBI DE PAUPERE AVT DIVITIBUS TRACTATUR, CUI INCUMBAT QUALITATIS HUIUS PROBATIO.

Num. 2.

Eam qualitatem probare tenetur.

Auctoris opinionem probat Menoch. *lib. 6. præsumpt. 14. n. 14.* in qua etiã plene discutitur, diues vel pauper an & quando quis præsumatur.

Num. 4.

Versic. EX HIS POTERIT TRACTARI.

Qui tenetur probare negatiuam, eam probare plenè debet eo modo quo melius probari iure potest.

Quando negatiua probari possit, tradit Menoch. *lib. 6. præsumpt. 50. num. 8. & seqq.* ubi ad hunc effectum inter negatiuam intris, facti, qualitatis, & quantitatis, accurate distinguit.

Num. 6.

Ubi actor probat se consanguineum esse defuncto in certo consanguinitatis gradu.

Ad hæc notandum, sufficere ad consequendam hereditatem intestati, quod probetur quasi possessio consanguinitatis, & proximitatis, nempe quod quis à defuncto habitus, tractatus, & nominatus sit pro agnato, siue heredi proximior. Grass. & ab eo citat. *tract. success. lib. 2. artic. transmissio, quest. 5. num. 9.* Et hoc vique adeo verum ait, ut procedat etiam si is qui se heredem proximiorum ab intestato alterius esse pretendit, si de duobus articulis quos fecerit, vnum de veritate per distinctionem graduum, alterum de nominatione, tractatione, vel cõmuni opinione seu fama posteriori tantum probauerit. Barth. & DD. in *l. non epistula. & in l. seq. C. de probat. Graff. ubi supr. & DD. per eum cit.*

CAP. VII.

DE OBVS SIMVL NAVERRAGIO, RVINA, AVT BELLII CONFLICTV PEREVNTIBVS, VTER EORVM PRÆSUMATUR PRIVVS DECESSISSSE

Num. 3.

Versic. TERTIVM EADEM RATIONE CONSTAT.

Procedit etiã casus hic propositus, quãdo maritus & vxor eodẽ tempore ciuilitè decedunt, ut puta si religionem in-